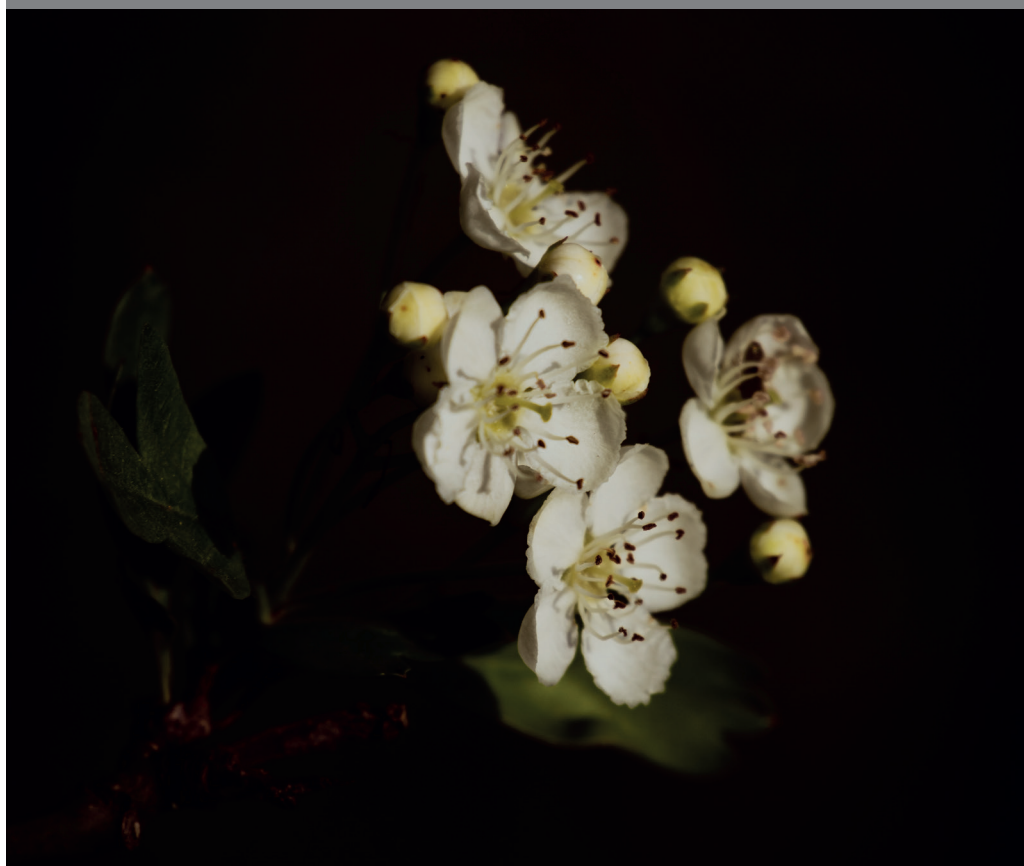

Arantzazu

Bitoriano Gandiagaren Begitan

Harrizkoa zara, baina...

HARRIZKOA ZARA, BAINA
zure harrian bada
–elorriondoan,
airezko lora bat lez–
hegari dagoan
parirri zahar eder bat.

Lurrezkoak gara, baina
gure lurrean bada
–lehengo potingoan,
uren ondakin bat lez–,
joranez dagoan
sinismen-erlus zahar bat.

// Harrizkoa zara!” egin zuen oihu Bitoriano Gandiagak, garai bateko zilar distiratsuzko eta ispilu argitsuzko kamarin hartan, mantu brodatuz gain-jantzita ikusten zuen Arantzazuko Ama Birjina zerutiar haren azpian, jatorrizko irudi txiki xume aurkitu zuenean. Harrizkoa zara! Halaxe kantatu zuen bere olerkitan, behin eta berriro, aurkikuntzaren zoramenak harrituta, eta Arantzazuren ezkutuko jatorrira iritsia zela iritzita.

Hortik abiatu behar zuen, Arantzazuren misterioa ulertu eta kantatzeko. Eta harrizko

irudiaren sublimazio traszendentala beraren irribarre ederrean ikusi zuen, elorriondoaren “airezko lorearen” antzeko.

Eta giza bizitzako esperientziaren paradigma aurkitu uste izan zuen Andre Mariaren harrizko irri hartan. Haren antzera, gizon-emakumeen lurrezko izaeratik harantz traszendentziaren txispa aurkitu zuen Gandiagak: giza lurrezkoaren baitan joranez dagoen sinismen-erlusa.

Paulo Agirrebaltzategi